

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก บทอ่านในมิสซาววันนี้พยายามอธิบายให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงทำงานอย่างไร นั่นคือ ทั้งโดยผ่านทางเราและไม่ผ่านทางเรา งานของพระเจ้าจะดำเนินต่อไปไม่ว่าเราจะให้ความร่วมมือกับพระองค์หรือไม่ ถ้าเราเลือกที่จะไม่ให้ความร่วมมือ แผนการของพระเจ้าจะไม่ถูกทำลายลง แต่ผู้เสียหายจะเป็นตัวเราเอง ในพระวรสารวันนี้เราพบอุปมาสองเรื่องซึ่งค่อนข้างแตกต่างกันในเรื่องความหมาย แต่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องเดียวกัน นั่นคือ พระอาณาจักรของพระเจ้า

ในอุปมาเรื่องแรกพระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเสมือนอะไร คำว่า **“พระอาณาจักร”** เป็นคำที่เราพบบ่อยครั้งมากในพระวรสาร ก่อนอื่นหมดเราต้องเข้าใจว่าในพระคัมภีร์คำนี้ไม่ได้หมายถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง แต่หมายถึงการปกครองหรืออำนาจมากกว่า ดังนั้น การเป็นส่วนหนึ่งของพระอาณาจักรของพระเจ้าจึงเป็นการมอบตัวเองทั้งครบโดยรู้ตัวและเต็มใจไว้ภายใต้การปกครองหรืออำนาจของพระองค์ เป็นการมีประสบการณ์เกี่ยวกับอำนาจของพระองค์และการทำให้ตัวเองเปลี่ยนแปลงไปโดยทางอำนาจนั้น อำนาจดังกล่าวนี้เป็นอำนาจแห่งความรัก เป็นอำนาจที่สร้างสรรค์และก่อให้เกิดกำลังใจ เป็นอำนาจที่ยกตัวเราให้สูงขึ้นและทำให้เราสามารถเป็นสิ่งที่เราถูกเรียกให้เป็น อำนาจนี้ไม่ใช่เป็นอำนาจแห่งการบังคับขู่เข็ญซึ่งนำไปสู่ความรุนแรง

เมื่อเราสวดบทข้าแต่พระบิดา เราบอกว่า **“พระอาณาจักรจงมาถึง”** เรากำลังอธิษฐานภาวนาขอให้ประชาชนทั้งหมดในโลกมอบตัวเองไว้ภายใต้การปกครองหรืออำนาจแห่งความรักของพระเจ้า ในฐานะคริสตชนคนหนึ่ง เราถูกเรียกไม่ใช่ให้เป็นเพียงสมาชิกคนหนึ่งของพระศาสนจักรเท่านั้น แต่ให้เข้าไปและเป็นส่วนหนึ่งของพระอาณาจักรของพระเจ้าด้วย เราต้องเข้าใจว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมากกว่าพระศาสนจักรของเราและครอบคลุมมนุษยชาติและสิ่งสร้างทุกอย่างของพระองค์ พระศาสนจักรเป็นเพียงส่วนหนึ่งและเครื่องหมายที่มองเห็นได้ของพระอาณาจักรของพระเจ้าเท่านั้นเอง

พระเยซูเจ้าทรงอธิบายให้เราเข้าใจว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินไปได้อย่างไรโดยเปรียบเทียบกับสถานการณ์ของชาวนาคนหนึ่งที่กำลังหว่านเมล็ดข้าวในผืนนาของตน พระองค์ทรงบอกว่า **“เขาจะหลับหรือตื่น กลางคืนหรือกลางวัน เมล็ดนั้นก็จะงอกขึ้นและเติบโต เป็นเช่นนี้ได้อย่างไรเขาไม่รู้”** (มก 4:27) แล้วพระองค์ตรัสเสริมต่อไปอีกว่า **“ดินนั้นมีพลังให้เกิดผลในตนเอง ครั้งแรกก็เป็นลำต้น แล้วก็ออกรวง ต่อมาก็มีเมล็ดเต็มรวง เมื่อข้าวสุก เกิดผลแล้ว เขาก็ใช้คนไปเก็บเกี่ยวทันที เพราะถึงฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว”** (มก 4:28)

ประเด็นที่พระเยซูเจ้าทรงต้องการบอกเราชัดเจน นั่นคือ การสร้างพระอาณาจักรเป็นงานของพระเจ้า งานนี้จะดำเนินไปเรื่อยๆ ไม่ว่าเราจะร่วมมือหรือไม่ร่วมมือกับพระองค์ หรือไม่ว่าเราจะตระหนักหรือไม่ตระหนักในเรื่องนี้ก็ตาม มันจะไม่มีวันล้มเหลว แม้ว่าจะมีคนต่อต้านหรือขาดความร่วมมือจากมนุษย์ เราสามารถมองความจริงนี้ได้อย่างเด่นชัด ถ้าเรามองย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของพระศาสนจักรของเรา ความเชื่อคริสตชนของเราได้ยืนหยัดมั่นคงและผ่านร้อนผ่านหนาวมาแล้วกว่าสองพันปี ประชาชนบางกลุ่ม ผู้นำหรือผู้มีอำนาจบางประเทศได้พยายามกำจัดผู้ที่เชื่อในพระนามของพระเยซูเจ้าให้สิ้นซากไปจากแผ่นดินนี้ สุดท้ายพวกเขาก็ต้องพบกับความล้มเหลวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ คุณค่าที่พระศาสนจักรของเรายึดมั่นนั้นสอดคล้องและกลมกลืนกับธรรมชาติของสิ่งต่างๆ และความปรารถนาที่อยู่ลึกๆ ของมนุษย์มากจนกระทั่งไม่มีพลังอำนาจที่ตรงกันข้ามใดสามารถเข้ามาทำลายพวกมันได้ แน่نون ธรรมชาติและความปรารถนาต่างๆ เหล่านี้มาจากพระเจ้าผู้เป็นต้นกำเนิดของสรรพสิ่งนั่นเอง

พระเยซูเจ้ายังทรงอธิบายพระอาณาจักรของพระเจ้าให้เราเข้าใจมากยิ่งขึ้นด้วยอุปมาอีกเรื่องหนึ่ง คราวนี้พระองค์ทรงเปรียบเทียบกับเมล็ดมัสตาร์ดเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าเริ่มจากคนกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่ง โดยธรรมชาติแล้วเมล็ดมัสตาร์ดเป็นเมล็ดพืชขนาดเล็กมาก แต่เมื่อมันเจริญเติบโตขึ้นแล้ว มันจะ **“กลายเป็นต้นไม้ใหญ่กว่าพืชผักทุกชนิด มีกิ่งก้านใหญ่โตจนบรรดานกในอากาศมาพักอาศัยร่มเงาได้”** (มก 4:32) นี่เป็นอุปมาที่ทำให้กำลังใจเรามากเรื่องหนึ่ง เราต้องเข้าใจว่าเมื่ออุปมาเรื่องนี้ได้ถูกบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร พระศาสนจักรของเรายิ่งเล็กลงเมื่อเทียบกับสมัยนี้ มีกลุ่มคริสตชนเพียงไม่กี่กลุ่มที่กระจัดกระจายอยู่ตามหัวเมืองและหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลในเขตทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเท่านั้นเอง ไม่มีการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยเหมือนในสมัยปัจจุบันนี้ พวกเขาแทบจะถูกตัดขาดจากกัน ชั่วร้ายไปกว่านั้นอีก พวกเขายังต้องเผชิญหน้ากับการเบียดเบียนข่มเหงที่โหดร้ายและป่าเถื่อนอีกด้วย ในตอนนั้นพวกเขาคงคิดเกี่ยวกับความอยู่รอดของพวกเขาไปวันๆ มากกว่าสิ่งอื่น พวกเขาคงไม่นึกว่าพวกเขาจะกลายเป็นชนกลุ่มใหญ่ซึ่งประกอบด้วยผู้มีความเชื่อเดียวกันมากกว่าหนึ่งพันล้านคนเหมือนในปัจจุบันนี้ พวกเขาเป็นเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดเล็กๆ จำนวนหนึ่ง แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไป เมล็ดมัสตาร์ดเล็กๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นต้นไม้ใหญ่มากจนกระทั่งสามารถเป็นที่พักพิงของนกได้

พี่น้องที่รัก มีคาทอลิกประมาณ 369,636 คนในประเทศไทย เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดซึ่งมีถึง 66,243,398 คน เราจะเห็นได้ว่าพระศาสนจักรในประเทศของเราไม่ต่างจากเมล็ดมัสตาร์ดเท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงทำให้เรามั่นใจว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น พระศาสนจักรแห่งนี้จะต้องเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เพราะพระเจ้าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังของกิจการที่เร้นลับอันนี้ เราต้องไม่ลืมว่าเมื่อสองพันกว่าปีที่แล้ว พระเยซูเจ้าได้ทรงตั้งพระศาสนจักรของพระองค์ขึ้นด้วยอัครสาวกเพียง 12 คนเท่านั้น แต่เวลานี้มีคริสตชนทั่วโลกมากมายมหาศาล มันเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์จริงๆ แน่نون เราคงไม่หวังว่าพี่น้องต่างความเชื่อทุกคนในเขตนี้จะกลับใจมาเป็นคริสตชนและเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรเหมือนเรา แต่สิ่งที่เราต้องทำก็คือทำผืนนาเล็กๆ ที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เราดูแลดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ แล้วพระองค์จะทรงจัดการส่วนที่เหลือเอง

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน